SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 7. septembra 2010*

V zadevi T-532/08,

Norilsk Nickel Harjavalta Oy s sedežem v Espooju (Finska),

Umicore SA/NV s sedežem v Bruslju (Belgija),

ki ju zastopa K. Nordlander, odvetnik,

tožeči stranki,

ob sodelovanju

Nickel Institute s sedežem v Torontu (Kanada), ki ga zastopajo K. Nordlander, odvetnik, D. Anderson, QC, S. Kinsella in H. Pearson, solicitors,

intervenient,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata P. Oliver in D. Kukovec, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Danske, ki jo zastopa B. Weis Fogh, zastopnica,

intervenient,

zaradi predloga za delno razglasitev ničnosti, po eni strani, Direktive Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1), in po drugi strani, Uredbe Komisije št. 790/2009 z dne 10. avgusta

2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1), v delu, v katerem ta akta spreminjata razvrstitev nekaterih spojin nikljevega karbonata,

SPLOŠNO SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi (poročevalec), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, sodniki, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, M. O. Czúcz, sodnik, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, sodnice, S. Frimodt Nielsen in K. O'Higgins, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

1 Tožeči stranki, družbi Norilsk Nickel Harjavalta Oy (prej OMG Harjavalta Oy, v nadaljevanju: Norilsk Nickel) in Umicore SA/NV, s to tožbo izpodbijata zakonitost razvrstitve nekaterih spojin nikljevega karbonata kot nevarnih snovi (v nadaljevanju: izpodbijane razvrstitve), ki so bile najprej navedene v Prilogi I k Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 196, str. 1), preden

so bile navedene v Prilogi VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, str. 1).

2 Izpodbijane razvrstitve so bile vnesene z Direktivo Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548 (UL L 246, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana direktiva), povzete pa so bile z učinkom od 25. septembra 2009 v Uredbi Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 […] z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijana akta).

Pravni okvir

Določbe pogodb ES in PEU

3 Člen 230, četrti odstavek, ES določa:

„Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.“

4 Člen 263, četrti odstavek, PDEU določa:

„Fizične ali pravne osebe lahko pod pogoji iz prvega in drugega odstavka vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov."

Direktiva 67/548

5 Direktiva 67/548, kakor je bila spremenjena predvsem z Direktivo Sveta 92/32/EGS z dne 30. aprila 1992 o sedmi spremembi Direktive 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 154, str. 1) in Direktivo 2006/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z?razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom prilagoditve Uredbi (ES) št. 1907/2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije (UL L 396, str. 850), določa pravila o trženju nekaterih „snovi", ki so opredeljene kot „kemičn[i] element[i] in njihove spojine v naravnem stanju ali pridobljene v kakršnem koli proizvodnem procesu, vključno z vsemi dodatki, potrebnimi za ohranjanje obstojnosti izdelkov, in vsako nečistoto, nastalo v uporabljenem procesu, vendar brez vsakršnih topil, ki se lahko ločijo, ne da bi to vplivalo na obstojnost snovi ali spremembo njene sestave".

6 Za ta namen Direktiva 67/548 v skladu s členom 4(1) te direktive vsebuje razvrstitev snovi glede na njihove bistvene lastnosti v skupine, določene v členu 2(2) te direktive. Razvrstitev snovi kot „nevarne" v Prilogi I k tej direktivi kot prvi pogoj za njeno

trženje zahteva, da so na embalaži obvezne označbe, ki vključujejo predvsem simbole za nevarnost, ki jo pomeni uporaba snovi, in standardne stavke, v katerih so omenjeni, po eni strani, posebna tveganja, ki izhajajo iz nevarnosti uporabe snovi, in po drugi strani, varnostni nasveti za uporabo te snovi.

7 Člen 4(3) Direktive 67/548, v različici, ki je veljala pred različico, ki izhaja iz člena 55(2) Uredbe št. 1272/2008, določa:

„Priloga I vsebuje seznam snovi, razvrščenih v skladu z načeli iz odstavkov 1 in 2, skupaj z njihovo usklajeno razvrstitvijo in označevanjem. Sklep o tem, ali se snov vnese v Prilogo I, skupaj z usklajeno razvrstitvijo in označevanjem, se sprejme v skladu s postopkom iz člena 29 [navedene direktive]."

8 Člen 4(2) Direktive 67/548 določa, da se „[s]plošna načela razvrščanja ter označevanja snovi in pripravkov […] uporabljajo v skladu z merili v Prilogi VI, razen če so nasprotne zahteve za nevarne pripravke opredeljene v posebnih direktivah".

9 Točka 1.2 Priloge I k Direktivi 67/548 določa:

„Ta priloga določa splošna načela za razvrščanje in označevanje snovi in pripravkov iz člena 4 te direktive […]

Namenjena je vsem (proizvajalcem, uvoznikom, državnim organom), ki se ukvarjajo z metodami razvrščanja in označevanja nevarnih snovi in pripravkov."

10 Točka 4.1.2 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Če ima proizvajalec, distributer ali uvoznik na razpolago informacije, ki kažejo na to, da je treba snov razvrstiti in označiti v skladu z merili iz poglavja 4.2.1, 4.2.2 ali 4.2.3, mora to snov začasno označiti v skladu s temi merili na podlagi ocene dokazov s strani pristojne osebe."

11 V skladu s točko 4.1.3 Priloge VI k Direktivi 67/548 mora „[p]roizvajalec, distributer ali uvoznik […] državi članici, v kateri se snov da v promet, čim prej predložiti dokument, ki povzema vse ustrezne informacije".

12 Točka 4.1.4 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Poleg tega mora proizvajalec, distributer ali uvoznik, ki ima nove podatke, pomembne za razvrstitev in označitev snovi v skladu z merili iz poglavja 4.2.1, 4.2.2 ali 4.2.3, čim prej predložiti te podatke državi članici, v kateri se snov daje v promet."

13 Točka 4.1.5 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Da bi čim prej dobili usklajeno razvrstitev za Skupnost s postopkom iz člena 28 te direktive, naj države članice, ki imajo na razpolago ustrezne informacije, ki utemeljujejo razvrstitev snovi v eno od teh skupin, če jih predloži proizvajalec ali ne, čim prej posredujejo take informacije Komisiji, skupaj s predlogi za razvrstitev in označevanje.

Komisija drugim državam članicam posreduje predlog razvrstitve in označevanja, ki ga prejme. Katera koli država članica lahko od Komisije zahteva informacije, ki jih je ta prejela.

[…]“

Postopek prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku

14 V skladu s členom 28 Direktive 67/548 se spremembe, potrebne za prilagoditev prilog tehničnemu napredku, sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 29. V okviru tega postopka v skladu s členom 5(1) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, str. 23) v povezavi s točko 1 Priloge III k Uredbi Sveta (ES)

št. 807/2003 z dne 14. aprila 2003 o prilagoditvi določb glede odborov, ki pomagajo Komisiji pri uresničevanju njenih izvedbenih pooblastil, predvidenih v aktih Sveta, ki se sprejemajo v postopku posvetovanja (soglasje), Sklepu 1999/468/ES (UL L 122, str. 36), Komisiji pomaga regulativni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije. V skladu s členom 5(3) navedenega sklepa Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora. Člen 5(4) tega sklepa pa določa, da se, če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo dano, predlog predloži Svetu Evropske unije in se o tem obvesti Evropski parlament.

Delna razveljavitev, sprememba in nadomestitev Direktive 67/548 z Uredbo št. 1272/2008

15 Direktiva 67/548 je bila z učinkom od 20. januarja 2009 delno razveljavljena, spremenjena in nadomeščena z Uredbo št. 1272/2008. Cilj te uredbe je predvsem vzpostaviti globalno usklajen sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij, kot je bil pripravljen v Združenih narodih (uvodne izjave od 5 do 8 Uredbe št. 1272/2008).

16 Čeprav člen 55(11) Uredbe št. 1272/2008 določa, da se „Priloga I [k Direktivi 67/548] črta“, Priloga VI k navedeni uredbi ob začetku veljavnosti ni vsebovala izpodbijanih razvrstitev, saj je v postopku njihovega sprejetja nastala velika zamuda, temveč je vsebovala le razvrstitve, vnesene ob prejšnjih prilagoditvah Direktive 67/548 tehničnemu napredku, skupaj z razvrstitvami iz Direktive Komisije 2004/73/ES z dne

29. aprila 2004 o devetindvajsetem prilagajanju Direktive Sveta 67/548 […] tehničnemu napredku (UL L 152, str. 1, popravek v UL 2004, L 216, str. 3).

17 Glede tega uvodna izjava 53 Uredbe št. 1272/2008 določa:

„Da bi se v celoti upoštevalo opravljeno delo in izkušnje, pridobljene z Direktivo 67/548/EGS, vključno z razvrstitvijo in označitvijo posebnih snovi, naštetih v Prilogi I k Direktivi 67/548/EGS, bi bilo treba vse obstoječe usklajene razvrstitve pretvoriti v nove usklajene razvrstitve z uporabo novih kriterijev. Poleg tega bi bilo tudi treba vse obstoječe razvrstitve brez sprememb uvrstiti v Prilogo k tej uredbi, ker je začetek uporabe te uredbe odložen in so usklajene razvrstitve v skladu s kriteriji Direktive 67/548/EGS pomembne za razvrstitev snovi in zmesi v prehodnem obdobju. S tem ko bo za vse prihodnje usklajene razvrstitve veljala ta uredba, se bo mogoče izogniti neskladnostim pri usklajenih razvrstitvah iste snovi na podlagi obstoječih in novih kriterijev."

18 Člen 36 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Usklajeno razvrščanje in označevanje snovi" zlasti določa:

„1. Za snov, ki v naslednjih točkah ustreza kriterijem iz Priloge I, se navadno uporablja usklajeno razvrščanje in označevanje v skladu s členom 37:

(a) preobčutljivost dihal, kategorija 1 (Priloga I, oddelek 3.4);

(b) mutagenost za zarodne celice, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.5);

(c) rakotvornost, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.6);

(d) strupenost za razmnoževanje, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.7).

[…]“

19 Člen 37 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Postopek za usklajeno razvrščanje in označevanje snovi“ določa:

„1. Pristojni organ lahko Agenciji predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev snovi, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje ali predlog za njihov pregled.

[…]

2. Proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik snovi lahko Agenciji predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev te snovi, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje, če za takšno snov še ni vnosa v delu 3 Priloge VI glede razreda nevarnosti ali razločevanj, na katera se predlog nanaša.

[…]

4. Odbor za oceno tveganja Agencije, vzpostavljen v skladu s členom 76(1)(c) Uredbe (ES) št. 1907/2006, sprejme mnenje o vsakem predlogu, predloženem v skladu z odstavkom 1 ali 2, in sicer v 18 mesecih po prejemu predloga, pri čemer zadevnim stranem omogoči, da predložijo pripombe. Agencija to mnenje in vse morebitne pripombe sporoči Komisiji.

5. Če Komisija meni, da je usklajena razvrstitev in označitev zadevne snovi ustrezna, nemudoma predloži osnutek sklepa o vključitvi te snovi, skupaj z ustreznimi elementi razvrstitve in označitve, v tabelo 3.1 dela 3 Priloge VI, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje.

Ustrezen vnos pod istimi pogoji vključi v tabelo 3.2 dela 3 Priloge VI do 31. maja 2015.

Navedeni ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 54(3). […]

6. Proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki, ki imajo nove informacije, na podlagi katerih bi lahko spremenili elemente usklajene razvrstitve in označitve snovi iz dela 3 Priloge VI, pristojnemu organu v državi članici, v kateri je snov dana v promet, predložijo predlog […]“

20 Člen 53 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku“ določa:

„1. Komisija lahko prilagodi […] priloge I do VII tehničnemu in znanstvenemu napredku, pri čemer ustrezno upošteva nadaljnji razvoj [globalno usklajenega sistema za razvrščanje in označevanje kemikalij]. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 54(3). […]“

21 Člen 54 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Postopek v odboru“ določa:

„1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006.

[…]

3. Ob sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468[…], ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

[…]“

22 Člen 5a Sklepa 1999/468, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES z dne 17. julija 2006 (UL L 200, str. 1), ureja „regulativni postopek s pregledom“, v katerem

v skladu z odstavkom 1 navedenega člena „Komisiji pomaga odbor za regulativni postopek s pregledom, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije“. V skladu s členom 5a(3) navedenega sklepa, če so ukrepi, ki jih načrtuje Komisija, skladni z mnenjem odbora, Komisija nemudoma predloži osnutek ukrepov Svetu in Evropskemu parlamentu v pregled, in jih lahko sprejme le, če po izteku trimesečnega roka Evropski parlament ali Svet ne nasprotujeta navedenemu osnutku. Člen 5a(4) tega sklepa določa, da če ukrepi, ki jih načrtuje Komisija, niso skladni z mnenjem odbora ali če mnenja ni, Komisija nemudoma predloži predlog v zvezi s potrebnimi ukrepi Svetu in hkrati tudi Evropskemu parlamentu.

Uredbi (EGS) št. 793/93 in (ES) št. 1907/2006

23 Uredba Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi (UL L 84, str. 1), kakor je bila spremenjena, v skladu s četrto uvodno izjavo določa delitev in uskladitev odgovornosti med državami članicami, Komisijo in industrialci na področju ocene tveganja, ki ga pomenijo snovi, ki jih proizvajajo, uvažajo in/ali uporabljajo navedeni industrialci. Tako je v členih 3 in 4 navedene uredbe določena obveznost za proizvajalce in uvoznike navedenih snovi, da sporočajo nekatere upoštevne podatke glede na obseg proizvodnje in uvoza.

24 V skladu s členom 8(1) Uredbe št. 793/93 Komisija pripravlja sezname snovi, ki zahtevajo prednostno oceno tveganja. Za vsako od teh snovi je pristojni organ države članice določen kot poročevalec za ocenjevanje navedenega tveganja za ljudi in okolje (člen 10, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93).

25 Glede tega je v členih 9, 10(2) in 12 Uredbe št. 793/93 določena obveznost za proizvajalce in uvoznike, da po potrebi pošljejo dodatne podatke ali opravijo preizkuse, da bi dobili vse manjkajoče podatke, potrebne za oceno tveganja. Pod pogoji, določenimi v členu 12(3) navedene uredbe, lahko preizkuse opravi eden ali več proizvajalcev ali uvoznikov v imenu preostalih zadevnih proizvajalcev ali uvoznikov. Poleg tega lahko v skladu s členom 9(3) navedene uredbe proizvajalci in uvozniki zaprosijo poročevalca, naj jih oprosti nekaterih ali vseh dodatnih preizkusov, z utemeljitvijo, da neki podatek za oceno tveganja ni potreben ali ga ni mogoče pridobiti. Zaprosijo lahko tudi za daljši rok, kadar okoliščine tako zahtevajo.

26 Poročevalec lahko po oceni tveganja, kadar je to primerno, predlaga strategijo za omejitev ugotovljenega tveganja (člen 10(3) Uredbe št. 793/93). Na podlagi ocene tveganja in ukrepov, ki jih priporoči poročevalec, Komisija predloži predlog o rezultatih ocene tveganja prednostnih snovi in po potrebi priporoči ustrezno strategijo za omejitev tega tveganja, da se sprejmejo po postopku v odboru, določenem v členu 15 Uredbe št. 793/93. Na podlagi tako sprejete ocene tveganja in priporočene strategije se Komisija po potrebi odloči za predlog ukrepov na ravni Skupnosti v okviru Direktive Sveta 76/769/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (UL L 262, str. 201), kakor je bila spremenjena, ali v okviru drugih ustreznih obstoječih instrumentov Skupnosti (člen 11, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93).

27 Uredba št. 793/93 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji,

avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1, popravek v UL 2007, L 136, str. 3, v nadaljevanju: Uredba REACH).

28 V skladu s členom 1(1) Uredbe REACH je njen namen predvsem zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja. Za to vsebuje določbe o snoveh in pripravkih v smislu člena 3, ki se uporabljajo za proizvodnjo, dajanje v promet ali uporabo teh snovi v pripravkih ali izdelkih in dajanje pripravkov v promet, če je tako navedeno (člen 1(2) Uredbe REACH). Tako Uredba REACH v skladu s členom 1(3) temelji na načelu, da morajo proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki zagotoviti, da proizvajajo, dajejo v promet ali uporabljajo take snovi, ki nimajo neugodnega učinka na zdravje ljudi ali okolje, in na načelu previdnosti.

29 V skladu s pravilom „Brez podatkov ni trga“, potrjenim v členu 5 Uredbe REACH, in z obveznostmi, določenimi v členih 6 in 7 te uredbe, morajo proizvajalci in uvozniki, katerih proizvodnja ali uvoz zadevne snovi presega eno tono na leto, prijaviti in registrirati to snov pri Evropski agenciji za kemikalije (ECHA). Za to morajo v skladu s členoma 10 in 13 Uredbe REACH pripraviti podrobno tehnično dokumentacijo, ki vsebuje informacije o zadevni snovi, to je o njeni proizvodnji, uporabah, razvrstitvah in intrinzičnih lastnostih, ki morajo biti po potrebi pridobljene z ustreznimi testi ali izsledki upoštevnih študij.

Dejansko stanje

Tožeči stranki in zadevne snovi

30 Ena od tožečih strank, družba Norilsk Nickel, je družba finskega prava, ki proizvaja nikljev hidroksikarbonat ter vmesne in končne proizvode iz niklja, kot so katode, briketi in nikljeva sol. Nadzira jo družba OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickel, ki je družba ruskega prava in ena glavnih svetovnih proizvajalk niklja. Druga tožeča stranka, družba Umicore, je družba belgijskega prava, ki iz tretjih držav v Belgijo uvaža proizvode, pridobljene iz niklja, skupaj z nikljevim hidroksikarbonatom.

31 Izpodbijane razvrstitve se nanašajo na skupino štirih spojin, povezanih z nikljevim karbonatom, in sicer nikljev hidroksikarbonat, čisti nikljev karbonat in dve drugi spojini iz niklja, ki tvorita nikljevo sol (v nadaljevanju: nikljevi karbonati). Spojina, ki se večinoma trži, je nikljev hidroksikarbonat, znan tudi kot „bazični nikljev karbonat“ ali „nikljev acidni karbonat“.

Postopek ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati

32 Komisija je leta 2000 nikljev karbonat vključila na četrti seznam prednostnih snovi, ko je sprejela Uredbo (ES) št. 2364/2000 z dne 25. oktobra 2000 o četrtem seznamu

prednostnih snovi v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 (UL L 273, str. 5). Danska agencija za varstvo okolja (Danish Environmental Protection Agency, v nadaljevanju: DEPA) je bila določena za poročevalko za oceno tveganja, ki ga pomeni ta snov. Ocena tveganja za čisti nikljev karbonat je bila po razpravi razširjena na štiri spojine, ki spadajo v skupino nikljevih karbonatov. V tem obdobju so bile glavne proizvajalke nikljevih karbonatov v Evropi družba OMG Harjavalta (v nadaljevanju: OMG), katere dejavnost v sektorju niklja je medtem odkupila ena od tožečih strank, to je družba Norilsk Nickel, ter družbi Pharmacie centrale de France SA (v nadaljevanju: PCF) in Königswarter & Ebell GmbH (v nadaljevanju: Königswarter). Poleg tega je druga tožeča stranka, družba Umicore, uvažala nikljeve karbonate v Belgijo. Naloga družbe OMG je bila v imenu drugih družb komunicirati z agencijo DEPA za potrebe ocenjevanja tveganja v zvezi z nikljevimi karbonati na podlagi upoštevnih določb Uredbe št. 793/93.

33 Družba OMG je 20. novembra 2002 obvestila agencijo DEPA, da ni toksikoloških podatkov za ljudi v zvezi z nikljevim hidroksikarbonatom in da namerava zaprositi za odstopanje na podlagi člena 9(3) Uredbe št. 793/93 (glej točko 25 zgoraj).

34 Družbe OMG, PCF, Königswarter in Umicore so 27. maja 2003 pri agenciji DEPA na podlagi člena 9(3) Uredbe št. 793/93 vložile prošnjo, naj se jih oprosti obveznosti opravljanja nekaterih preizkusov in obveznosti pošiljanja podatkov o strupenosti nikljevega hidroksikarbonata za zdravje ljudi in okolje (v nadaljevanju: izjava o odstopanju).

Postopek, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev

35 DEPA je 16. aprila 2004 Evropskemu uradu za kemikalije (v nadaljevanju: ECB), organu Komisije, ki je imel sedež v Ispri (Italija) in ga je nadomestila ECHA, ter tehničnemu odboru za razvrstitev in označevanje nevarnih snovi (v nadaljevanju: TCCL) predložila uradni predlog pregleda razvrstitve nikljevih karbonatov na podlagi Direktive 67/548.

36 Delovna skupina strokovnjakov, specializiranih za rakotvornost, mutagenost in strupenost za razmnoževanje, je na seji 20. in 21. aprila 2004 razpravljala o predlagani razvrstitvi glede na tveganja rakotvornosti in mutagenosti.

37 TCCL je o predlogu razvrstitve razpravljal na sejah od 12. do 14. maja 2004 in od 21. do 24. septembra 2004. Na seji od 21. do 24. septembra 2004 se je odločil priporočiti predlog pregledane razvrstitve nikljevih karbonatov in ga vključiti v osnutek predloga direktive o trideseti prilagoditvi Direktive 67/548 tehničnemu napredku, ki ga je bilo treba predložiti Komisiji.

38 DEPA je novembra 2005 ponovila predlog pregledane razvrstitve nikljevih karbonatov na podlagi Direktive 67/548 v osnutku poročila o oceni tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, in v osnutku poročila o oceni tveganja, ki ga pomenijo nikelj in

nikljeve spojine, v katerem je predvsem navedeno, da je razvrstitev nikljevih karbonatov v skupino 3 mutagenih snovi (stavek R 68) „utemeljena z izjavo o odstopanju“.

39 Odbor v smislu člena 29 Direktive 67/548 v povezavi s členom 5(1) Sklepa 1999/468 in točko 1 Priloge III k Uredbi št. 807/2003 (glej točko 14 zgoraj) se je na podlagi priporočila TCCL iz septembra 2004 na seji 16. februarja 2007 opredelil za predlog direktive o trideseti prilagoditvi Direktive 67/548 tehničnemu napredku, v katerem je bil povzet predlog pregledane razvrstitve nikljevih karbonatov.

40 Ta osnutek predloga je bil marca 2007 uradno poslan Odboru za tehnične ovire v trgovini Svetovne trgovinske organizacije (STO) (v nadaljevanju: Odbor TBT). Komisija je 7. novembra 2007 pisno odgovorila na pripombe tretjih držav. Po razpravi na seji Odbora TBT 9. novembra 2007 se je odločila preložiti sprejetje izpodbijane direktive, da bi ji lahko bile poslane druge pisne pripombe in da bi Odbor TBT še enkrat preučil osnutek predloga. Komisija je 12. marca 2008 pisno odgovorila na drugi niz pisnih pripomb, osnutek predloga pa je Odbor TBT znova preučil na seji 19. marca 2008.

41 Komisija je 21. avgusta 2008 sprejela izpodbijano direktivo in zlasti predlog pregledane razvrstitve nikljevih karbonatov v skladu s postopkom iz členov 28 in 29 Direktive 67/548 v povezavi s členom 5 Sklepa 1999/468 in točko 1 Priloge III k Uredbi št. 807/2003 (glej točko 14 zgoraj).

42 Izpodbijane razvrstitve, kot so navedene v Prilogi 1F k izpodbijani direktivi, so v bistvu take:

„Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev	Označitev
[…]	[…]	[…]	[…]
028-010-00-0	nikljev karbonat; bazični nikljev karbonat ogljikova kislina, nikljeva (2+) sol; […] ogljikova kislina, nikljeva sol; […] [μ-[karbonato(2-)-*O*:*O*]] dihidroksitrinikelj; […] [karbonato(2-)] tetrahidroksitrinikelj; […]	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; N R: 49-61-20/22-38- 42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]“

43 Komisija je 10. avgusta 2009 predvsem na podlagi člena 53 Uredbe št. 1272/2008 sprejela izpodbijano uredbo.

44 Z izpodbijano uredbo so bile izpodbijane razvrstitve vnesene v Prilogo VI k Uredbi št. 1272/2008 z učinkom od 25. septembra 2009.

45 Uvodne izjave od 1 do 3 izpodbijane uredbe določajo:

„1. Del 3 Priloge VI k Uredbi […] št. 1272/2008 vsebuje seznama usklajenih razvrstitev in označitev nevarnih snovi. V tabeli 3.1 so navedene usklajene razvrstitve in označitve nevarnih snovi na podlagi kriterijev iz delov 2 do 5 Priloge I k Uredbi […] št. 1272/2008. V tabeli 3.2 so navedene usklajene razvrstitve in označitve nevarnih snovi na podlagi kriterijev iz Priloge VI k Direktivi Sveta 67/548 […] Ta dva seznama je treba spremeniti, da bosta vključevala posodobljene razvrstitve za snovi, za katere se že uporablja usklajeno razvrščanje, in nove usklajene razvrstitve. Nadalje je treba črtati vpise nekaterih snovi.

2. Treba je spremeniti Prilogo VI k Uredbi […] št. 1272/2008, da bi odražala nedavno sprejete spremembe Priloge I k Direktivi 67/548 […], ki so bile uvedene z [izpodbijano direktivo] in z Direktivo Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku. Navedeni ukrepi predstavljajo prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku v smislu člena 53 Uredbe […] št. 1272/2008.

3. V uvodni izjavi (53) Uredbe […] 1272/2008 je poudarjeno, da je treba v celoti upoštevati opravljeno delo in izkušnje, pridobljene z Direktivo 67/548 […], vključno z razvrstitvijo in označitvijo posebnih snovi, naštetih v Prilogi I k tej direktivi."

46 Člen 1 izpodbijane uredbe predvsem določa:

„Del 3 Priloge VI k Uredbi […] št. 1272/2008 se spremeni:

Tabela 3.1 se spremeni:

(a) Vpisi, ki ustrezajo vpisom iz Priloge I, se nadomestijo z vpisi iz navedene priloge;

(b) Vpisi iz Priloge II se vnesejo v skladu z zaporedjem vpisov iz tabele 3.1;

[…]

Tabela 3.2 se spremeni:

(a) Vpisi, ki ustrezajo vpisom iz Priloge IV, se nadomestijo z vpisi iz navedene priloge;

(b) Vpisi iz Priloge V se vnesejo v skladu z zaporedjem vpisov iz tabele 3.2;

[…]“

47 Člen 2 izpodbijane uredbe določa:

„1. Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Člen 1 se uporablja od 1. decembra 2010.

3. Usklajene razvrstitve iz dela 3 Priloge VI k Uredbi ES št. 1272/2008, kakor je spremenjena s to uredbo, se lahko uporabljajo pred 1. decembrom 2010."

48 Izpodbijane razvrstitve, kot so povzete v prilogah I in IV k izpodbijani uredbi, v bistvu določajo:

„Priloga I

Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev		Označitev	
		Razred nevarnosti in oznaka(-e) kategorije	Oznaka(-e) stavka o nevarnosti	Piktogram, oznaka(-e) opozorilne besede	Oznaka(-e) stavka o nevarnosti
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; […] carbonic acid, nickel salt; […] [μ-[carbonato(2-)-*O*:*O*]] dihydroxytrinickel; […] [carbonato(2-)] tetrahydroxitrinickel; […]	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H410
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]“

„Priloga IV

Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev	Označitev
[…]	[…]	[…]	[…]

028-010-00-0	nickel carbonate; basic nickel carbonate; carbonic acid, nickel (2+) salt; […] carbonic acid, nickel salt; […] [μ-[carbonato(2-)-*O*:*O*]] dihydroxytrinickel; […] [carbonato(2-)] tetrahydroxitrinickel; […]	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; N R: 49-61-20/22-38- 42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[…]	[…]	[…]	[…]“

Postopek in predlogi strank

49 Tožeči stranki sta 5. decembra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo.

50 Združenje Nickel Institute, ki na evropski in svetovni ravni zastopa interese 24 proizvajalcev niklja, je 18. decembra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo predlog, naj se mu dovoli intervencija v tej zadevi v podporo predlogom tožečih strank. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 1. aprila 2009 to intervencijo dovolil.

51 Komisija je z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 13. marca 2009, podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča in vložila predlog za ustavitev postopka na podlagi člena 113 istega poslovnika. Tožeči stranki sta stališča do tega ugovora in predloga predložili 29. aprila 2009. Nickel Institute je 13. maja 2009 vložil intervencijsko vlogo, omejeno na vprašanje dopustnosti.

52 Kraljevina Danska je 6. junija 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Komisije. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 17. junija 2009 to intervencijo dovolil.

53 Tožeči stranki ob sodelovanju Nickel Institute v vlogi, s katero se je začel postopek, in stališčih do ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– zavrne ugovor nedopustnosti in ugotovi dopustnost tožbe;

– razglasi za ničnega vnos v tabeli v Prilogi 1F k izpodbijani direktivi, ki ustreza izpodbijanim razvrstitvam (indeksna številka 028-010-00-0);

– razglasi za nično „odločitev“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

54 Komisija v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– primarno zavrže tožbo, ker je postala brezpredmetna;

– podredno ugotovi očitno nedopustnost tožbe;

– tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

55 Tožeči stranki sta z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 3. novembra 2009, v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča zahtevali, naj se jima dovoli prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, da bi se ti nanašali tudi na izpodbijane razvrstitve, kot so povzete v izpodbijani uredbi.

56 Tožeči stranki v zahtevi za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti ob sodelovanju Nickel Institute Splošnemu sodišču v bistvu predlagata, naj:

– ugodi njuni zahtevi za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, da bi se ti nanašali tudi na vnose v tabelah v prilogah I in IV k izpodbijani uredbi, ki ustrezajo izpodbijanim razvrstitvam (indeksna številka 028-010-00-0);

– zavrne ugovor nedopustnosti;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

57 Komisija je v vlogi, ki je bila 9. novembra 2009 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, navedla, da ne nasprotuje prilagoditvi predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, vendar je pojasnila, da se s tem predvideva, da je bila zahteva za prilagoditev vložena pred iztekom roka za vložitev tožbe zoper izpodbijano uredbo.

58 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je v dopisu z dne 19. novembra 2009 tožeči stranki obvestil o svoji odločitvi, da dovoli prilagoditev njunih predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti.

59 Tožeči stranki sta v ločeni vlogi, ki je bila 21. decembra 2009 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, ob sodelovanju Nickel Institute v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča trdili, da je njuna tožba v vsakem primeru dopustna, ker je 1. decembra 2009 začel veljati člen 263, četrti odstavek, PDEU. Komisija je z vlogo, vloženo isti dan, izpodbijala to stališče.

60 Splošno sodišče je 14. januarja 2010 na podlagi člena 14 Poslovnika in na predlog predsednika Splošnega sodišča po opredelitvi strank v skladu s členom 51 navedenega poslovnika odločilo, naj se zadeva predloži razširjeni sestavi (veliki senat), da se odloči o ugovoru nedopustnosti.

Pravo

61 V skladu s členom 114(1) Poslovnika lahko Splošno sodišče, če stranka to predlaga, odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 tega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Splošno sodišče ne odloči drugače.

62 V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da je o zadevi dovolj poučeno na podlagi listin v spisu, zato bo odločilo z obrazloženim sklepom, ne da bi začelo ustni postopek.

Uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU

Trditve strank

63 Komisija meni, da se člen 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU ne uporablja v tej zadevi.

64 Iz ustaljene sodne prakse naj bi izhajalo, da je treba dopustnost tožbe presojati ob upoštevanju položaja v trenutku, v katerem je bila tožba vložena. Poleg tega naj bi uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU za tožbe, vložene pred 1. decembrom 2009, imela samovoljne posledice glede na to, ali Splošno sodišče odloči pred tem datumom ali po njem.

65 Komisija iz tega sklepa, da se člen 263, četrti odstavek, PDEU uporablja le za tožbe, vložene po 30. novembru 2009. Ker je bila v tej zadevi prvotna tožba vložena 5. decembra 2008, zahteva za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti pa pred 1. decembrom 2009, naj člen 263 PDEU ne bi vplival na ta postopek.

66 Tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute menita, da se pogoji za dopustnost iz člena 263, četrti odstavek, PDEU uporabljajo za vse spore, ki so potekali pred Splošnim sodiščem ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009.

Presoja Splošnega sodišča

67 Najprej je treba ugotoviti, da je v zvezi z izpodbijano uredbo rok za vložitev tožbe na podlagi člena 230, peti odstavek, ES potekel 30. novembra 2009, torej ko je veljala Pogodba ES, in da sta tožeči stranki zahtevo za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti vložili pred tem datumom. Na dan začetka veljavnosti člena 263 PDEU, to je 1. decembra 2009, torej vsak predlog za razglasitev ničnosti, vložen zoper izpodbijano uredbo, v vsakem primeru ne bi bil dopusten zaradi neupoštevanja roka za vložitev tožbe iz šestega odstavka tega člena, ki povzema besedilo petega odstavka člena 230 ES. Te ugotovitve tem bolj smiselno veljajo za predloga, vložena 5. decembra 2008, za razglasitev ničnosti izpodbijane direktive in za razglasitev ničnosti domnevne „odločitve“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju.

68 Stališča strank se razlikujejo glede vprašanja, ali se člen 263, četrti odstavek, PDEU, zlasti zadnji del stavka, uporablja *ratione temporis* v tej zadevi. Tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute predvsem menita, da se spremenjeni pogoji za dopustnost, določeni v tem členu za predpise, uporabljajo takoj in da je zato njun predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov dopusten, ne da bi morali dokazati, da se izpodbijane razvrstitve nanju posamično nanašajo. Komisija, nasprotno, meni, da se ta določba ne uporablja za ta postopek, ker je treba dopustnost tožb presojati z vidika pogojev za dopustnost, ki so veljali ob vložitvi tožbe.

69 Glede tega je treba ugotoviti, da PDEU ne vsebuje nobene posebne prehodne določbe, ki bi urejala vprašanje, ali se člen 263, četrti odstavek, PDEU uporablja za sodne postopke, ki so potekali 1. decembra 2009.

70 Predvsem glede vprašanja časovne uporabe pravil, ki urejajo pogoje za dopustnost ničnostne tožbe, ki jo posameznik vloži pri sodišču Unije, iz ustaljene sodne prakse izhaja, po eni strani, da je treba v skladu z rekom *tempus regit actum* (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 14. julija 1971 v zadevi Henck, 12/71, Recueil, str. 743, točka 5) o vprašanju dopustnosti tožbe odločiti na podlagi pravil, ki so veljala na dan vložitve tožbe (sodba Sodišča z dne 8. maja 1973 v zadevi Campogrande proti Komisiji, 60/72, Recueil, str. 489, točka 4; glej v tem smislu in po analogiji tudi sklep predsednika Sodišča z dne 22. februarja 2008 v zadevi Kozlowski, C-66/08, neobjavljen v ZOdl., točka 7), in po drugi strani, da se pogoji za dopustnost tožbe presojajo glede na trenutek vložitve tožbe, in sicer glede na trenutek vložitve vloge (sodba Sodišča z dne 18. aprila 2002 v združenih zadevah Španija proti Svetu, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 in C-22/01, Recueil, str. I-3439, točka 23; sodbi Splošnega sodišča z dne 21. marca 2002 v zadevi Shaw in Falla proti Komisiji, T-131/99, Recueil, str. II-2023, točka 29, in z dne 9. julija 2008 v zadevi Alitalia proti Komisiji, T-301/01, ZOdl., str. II-1753, točka 37), ki jo je mogoče dopolniti le, če se dopolnitev opravi

pred iztekom roka za vložitev tožbe (sodba Sodišča z dne 27. novembra 1984 v zadevi Bensider in drugi proti Komisiji, 50/84, Recueil, str. 3991, točka 8).

71 Nasprotna rešitev bi sicer povzročila tveganje samovoljnosti v delovanju sodnega sistema, ker bi bila dopustnost tožbe odvisna od – negotovega – datuma izreka odločitve Splošnega sodišča, s katero bi se končal postopek (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča z dne 12. novembra 1981 v združenih zadevah Salumi in drugi, od 212/80 do 217/80, Recueil, str. 2735, točka 14).

72 V tej zadevi je ob vložitvi tožbe, in sicer tako ob vložitvi vloge, s katero se je začel postopek, kot ob vložitvi zahteve za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, pogoje za dopustnost te tožbe urejal člen 230 ES. Zato je treba ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 70 zgoraj, o vprašanju dopustnosti te tožbe odločiti na podlagi navedenega člena. Poleg tega, tudi če bi lahko bilo s členom 263, četrti odstavek, PDEU, zlasti zadnji del stavka, v tej zadevi tožečima strankama podeljeno procesno upravičenje, ki ga nista imeli na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, tega upravičenja ne bi bilo mogoče upoštevati pri presoji dopustnosti te tožbe, ker je rok za vložitev tožbe v smislu člena 230, peti odstavek, ES in člena 263, četrti odstavek, PDEU potekel že 1. decembra 2009, ko je začel veljati člen 263 PDEU.

73 Te presoje ne izpodbija trditev, da je člen 263 PDEU del postopkovnih pravil, o katerih je bilo v sodni praksi odločeno, da se v nasprotju z vsebinskimi ali materialnopravnimi pravili običajno uporabljajo za vse spore, ki potekajo, ko ta pravila začnejo veljati (zgoraj v točki 71 navedena sodba Salumi in drugi, točka 9; sodbi Sodišča z dne 9. marca 2006 v zadevi Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, ZOdl., str. I-2263, točka 19, in z dne 28. junija 2007 v zadevi Dell'Orto, C-467/05, ZOdl., str. I-5557, točka 48). Celo ob predpostavki, da vprašanje sodne pristojnosti spada na področje postopkovnih pravil (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Dell'Orto, točka 49), je

treba namreč ugotoviti, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točkah 70 in 71 zgoraj, da je treba za opredelitev veljavnih določb, z vidika katerih je treba presojati dopustnost ničnostne tožbe, vložene zoper akt Unije, uporabiti rek *tempus regit actum*.

74 Iz tega sledi, da se člen 263, četrti odstavek, PDEU ne uporablja za to tožbo.

75 Zato je treba dopustnost te tožbe preizkusiti z vidika člena 230, četrti odstavek, ES.

Dopustnost te tožbe

Trditve strank

76 Komisija v podporo ugovoru nedopustnosti in predlogu za ustavitev postopka na podlagi členov 113 in 114 Poslovnika trdi, da je bila Priloga I k Direktivi 67/548, skupaj z izpodbijanimi razvrstitvami, kot so bile vnesene z izpodbijano direktivo, razveljavljena 20. januarja 2009 s členom 55(11) Uredbe št. 1272/2008, kar je samodejno povzročilo, da je bila izpodbijana direktiva o spremembi te priloge razveljavljena isti dan in nima več pravnih učinkov. Tako naj bi predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijane direktive postal brezpredmeten v smislu člena 113 Poslovnika.

77 Celo ob predpostavki, da ni tako, Komisija meni, da izpodbijane razvrstitve, določene v izpodbijanih aktih, tožečih strank ne zadevajo neposredno in posamično v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

78 Nazadnje, predlog za razglasitev ničnosti domnevne „odločitve“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju, naj očitno ne bi bil dopusten, saj take „odločitve“ ni bilo. Tudi če bi ta „odločitev“ bila, bi bila sestavni del izpodbijane direktive in postopka, ki je privedel do sprejetja te direktive in v katerem naj bi Komisija sama ocenila tveganje.

79 Tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute menita, da ju izpodbijane razvrstitve, določene v izpodbijanih aktih, neposredno in posamično zadevajo v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

80 Glede merila posamičnega nanašanja tožeči stranki trdita, da se izpodbijane razvrstitve kljub splošnosti nanju posamično nanašajo zaradi dejanskih okoliščin, zaradi katerih se razlikujeta od vseh drugih oseb.

81 Prvič, tožeči stranki naj bi bili tako kot drugi dve družbi, ki sta podpisali izjavo o odstopanju, jasno prepoznavni ob sprejetju izpodbijanih aktov in naj bi sestavljali omejen krog gospodarskih subjektov v smislu sodne prakse. To naj bi bilo povezano s tem, da sta tožeči stranki sodelovali pri ocenjevanju tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati in na katerem so temeljile izpodbijane razvrstitve. Natančneje, ta

individualizacija naj bi izhajala iz dogovora štirih družb, ki so podpisale izjavo o odstopanju, ki jo je Komisija uporabila za ta namen.

82 Drugič, v postopku ocenjevanja tveganja sta imeli tožeči stranki kot proizvajalki in uvoznici zadevnih snovi posebna procesna jamstva, in sicer tista jamstva, ki so podeljena s členom 10(1) Uredbe št. 793/93. V skladu s členoma 9(1) in 12 navedene uredbe naj bi morali tožeči stranki sodelovati v tem postopku, ker sta pred tem izjavili, da proizvajata in uvažata nikljeve karbonate. Priznano naj bi bilo, da se akt posamično nanaša na osebo, kadar je ta sodelovala v postopku, ki se je končal s sprejetjem tega akta, in so ji na podlagi veljavnih predpisov podeljena nekatera procesna jamstva. Tožeči stranki naj bi imeli na podlagi teh procesnih jamstev pravico, da se poročevalec posvetuje z njima, preden se odloči, ali so za oceno tveganja nikljevih karbonatov potrebne informacije ali testi.

83 Po mnenju tožečih strank se ta procesna jamstva niso uporabljala le za postopek ocenjevanja tveganja, temveč so se *de facto* uporabljala tudi za postopek, ki je privedel do sprejetja izpodbijane direktive, ker so izpodbijane razvrstitve temeljile na navedeni oceni tveganja in zlasti na izjavi o odstopanju. V skladu s členom 11(3) Uredbe št. 793/93 (glej točko 26 zgoraj) bi se morala Komisija posvetovati s poročevalcem pred vsako odločitvijo o uvedbi ukrepov za obvladovanje ugotovljenih tveganj, kar lahko zajema predlog spremembe razvrstitve. Poročevalec pa bi se moral posvetovati z zadevnimi gospodarskimi subjekti v skladu s členom 10(1) navedene uredbe. Tako naj bi bila procesna jamstva tožečih strank v postopku ocenjevanja tveganja sestavni del postopka odločanja, ki se konča z odločitvijo o razvrstitvi, na kakršni temelji izpodbijana direktiva, zaradi česar naj bi bili tožeči stranki individualizirani z vidika izpodbijanih aktov. Tožeči stranki pojasnjujeta, da se ne sklicujeta na posebna procesna jamstva na podlagi Direktive 67/548, tako da sklicevanje Komisije na sklep Splošnega

sodišča z dne 14. decembra 2005 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji (T-369/03, ZOdl., str. II-5839, točka 76) naj ne bi bilo upoštevno. Še več, ker sta bili tesno vpleteni v postopek ocenjevanja tveganja na podlagi členov 10(1) in 11(3) Uredbe št. 793/93, naj bi bili v zelo drugačnem položaju kot tožeče stranke v zadevi, v kateri je bil sprejet navedeni sklep.

84 Tretjič, izpodbijane razvrstitve naj bi se posamično nanašale na tožeči stranki, ker naj bi Komisija pri njihovem sprejetju kršila njune procesne pravice, ki so jima zagotavljale, da se informacije, ki sta jih predložili, ne bodo uporabile za druge namene kot za tiste, za katere so bile predložene. Izjava o odstopanju naj bi bila sestavljena v posebnih okoliščinah ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, na podlagi Uredbe št. 793/93 in ne za njihovo razvrstitev kot nevarne snovi. Tožeči stranki naj v navedeni izjavi predvsem ne bi priznali obstoja znanstvenih razlogov, ki bi utemeljevali uporabo „najbolj neugodnega scenarija“ za nikljev sulfat. Komisija naj bi se zato morala posvetovati s tožečima strankama ali ju vsaj zaslišati, preden je izjavo o odstopanju uporabila za druge namene kot za tiste, za katere je bila sestavljena.

85 Četrtič, izpodbijana akta naj bi vplivala na položaj združenja Norilsk Nickel kot zastopnika industrije nikljevih karbonatov pri pogovorih s poročevalcem, agencijo DEPA in Komisijo. Družba OMG, predhodnica združenja Norilsk Nickel, naj bi bila namreč kot največja proizvajalka določena za družbo, ki je morala industrijo nikljevih karbonatov zastopati na pogajanjih zlasti z agencijo DEPA in uradom ECB v okviru ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, tako da je predložila pisne pripombe, skupaj z izjavo o odstopanju, in ohranjala tesne stike s temi organi. Iz tega naj bi sledilo, da se izpodbijana akta posamično nanašata na združenje Norilsk Nickel kot zastopnika industrije nikljevih karbonatov in sogovornika agencije DEPA in Komisije. Tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute izpodbijata trditev Komisije, da se Norilsk Nickel ne more sklicevati na sodbi Sodišča z dne 2. februarja 1988

v združenih zadevah Kwekerij van der Kooy in drugi proti Komisiji (67/85, 68/85 in 70/85, Recueil, str. 219, točke od 20 do 24) in z dne 24. marca 1993 v zadevi CIRFS in drugi proti Komisiji (C-313/90, Recueil, str. I-1125, točki 29 in 30), ker ni poklicno združenje, saj je bila v tej sodni praksi poudarjena bolj vloga pogajalca, ki jo je imel vpleteni organ, in manj njegova pravna oblika. Nickel Institute glede tega dodaja, da industrije ni mogel zastopati pri ocenjevanju tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, ker se v Uredbi št. 793/93 zahteva, da morajo v tem postopku sodelovati proizvajalci in uvozniki zadevnih snovi.

86 Petič, izpodbijane razvrstitve naj bi se posamično nanašale na tožeči stranki, ker sta intenzivno sodelovali v postopku ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, ki je v okviru navedenih aktov privedel neposredno do izpodbijanih razvrstitev. Glede tega naj bi bile te razvrstitve primerljive z izvedbenimi ukrepi na področju konkurence, dampinga ali državnih pomoči, ki jih lahko izpodbija gospodarski subjekt, ki je dejavno sodeloval v postopku, končanem z njihovim sprejetjem. Enako kot ti ukrepi naj razvrstitev snovi na podlagi Direktive 67/548 ne bi bila odvisna od izključno politične odločitve, za sprejetje katere imajo institucije široko diskrecijsko pravico, temveč bi morala biti večinoma določena na podlagi opredeljenih in objektivnih premislekov, zlasti ob upoštevanju meril in podrobnih znanstvenih podatkov, določenih v Prilogi VI k navedeni direktivi. Poleg tega naj bi bili v tej zadevi tožeči stranki v podobnem položaju kot proizvajalec, ki je sodeloval pri preiskavi, ki se je končala s sprejetjem protidampinške uredbe, ker sta dejavno sodelovali v postopku, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev, temelječih predvsem na izjavi o odstopanju.

87 Nazadnje, tožeči stranki navajata, da se premisleki v točkah od 80 do 86 zgoraj smiselno uporabljajo za izpodbijane razvrstitve, kot so povzete v izpodbijani uredbi, ker so rezultat „samodejnega prenosa“ in enake razvrstitvam v izpodbijani direktivi.

88 Glede predloga za razglasitev ničnosti „odločitve“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju, tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute trdita, da je iz vsebine akta in ne iz njegove oblike mogoče ugotoviti, ali ima pravne učinke, ki so lahko predmet tožbe. Vendar naj bi bilo očitno, da se je Komisija v danem trenutku odločila nikljeve karbonate razvrstiti le na podlagi izjave o odstopanju. Komisija naj ne bi namreč v podporo izpodbijanim razvrstitvam predložila nobenega podatka ali dokaza o svoji oceni tveganja, povezanega z intrinzičnimi lastnostmi nikljevih karbonatov, saj je bil edini upošteven element glede tega, in sicer študija o akutni oralni strupenosti, že uporabljen v prejšnji razvrstitvi čistega nikljevega karbonata.

89 Poleg tega naj bi Komisija s tem, ko je za ta namen uporabila izjavo o odstopanju, kršila načelo varstva zaupanja v pravo. Tožeči stranki naj bi namreč lahko upravičeno pričakovali, da se informacije, ki sta jih predložili na podlagi Uredbe št. 793/93, ne bodo uporabile za manj ugodne razvrstitve na podlagi Direktive 67/548, in da Komisija za razvrstitev nikljevih karbonatov opravi svojo znanstveno oceno nevarnosti, ki jo pomenijo intrinzične lastnosti teh snovi, v skladu s členom 4 in Prilogo VI k navedeni direktivi.

90 Nazadnje, po mnenju tožečih strank izpodbijana „odločitev“ ni le sestavni del izpodbijane direktive, temveč ima tudi samostojne pravne učinke. Tako naj bi bilo mogoče, da tretje osebe, kot so uporabniki nikljevih karbonatov, poskusijo uveljavljati odgovornost tožečih strank za negativne učinke izjave o odstopanju, skupaj z učinki na poznejše razvrstitve drugih slabo topnih nikljevih spojin.

91 Glede tega združenje Nickel Institute v bistvu pojasnjuje, da je izjava o odstopanju imela in še ima resne posledice za podjetja, ki so njegovi člani, ker njena uporaba

vpliva na številne druge nikljeve snovi, ki jih ta podjetja proizvajajo, uvažajo ali uporabljajo. Tako naj bi bili predvsem zaradi te izjave in izpodbijanih razvrstitev v Direktivi Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive 67/548 z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 11, str. 6), nikljev hidroksikarbonat, nikljev dihidroksid in šestnajst drugih slabo topnih snovi, pridobljenih iz niklja, razvrščeni med „dokazane rakotvorne snovi za ljudi“, ne da bi bila opravljena neodvisna ocena njihovih intrinzičnih lastnosti ali njihove zmožnosti povzročiti raka ali druge upoštevne učinke na zdravje ljudi.

92 Nazadnje, tožeči stranki ob sodelovanju združenja Nickel Institute izpodbijata dejstvo, da je njuna tožba postala brezpredmetna, ker je bila Priloga I k Direktivi 67/548 razveljavljena s členom 55(11) Uredbe št. 1272/2008.

Presoja Splošnega sodišča

– Dopustnost predloga za razglasitev ničnosti domnevne „odločitve“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju

93 Glede dopustnosti tožbe v delu, ki se nanaša na domnevno „odločitev“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju, je dovolj ugotoviti, kot trdi Komisija, da bi bila taka „odločitev“, tudi če bi obstajala, vmesna faza ali pripravljalni akt v postopku prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku, ki se je končal s sprejetjem teh razvrstitev. Vendar tak akt ne bi mogel biti predmet ničnostne tožbe

v smislu člena 230 ES, ker ne bi imel zavezujočih pravnih učinkov, ki bi lahko vplivali na interese tožečih strank s tem, ko bi bistveno spremenili njihov pravni položaj (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 17. marca 2009 v zadevi Ayyanarsamy proti Komisiji in Nemčiji, C-251/08 P, neobjavljen v ZOdl., točka 14 in navedena sodna praksa, in zgoraj v točki 83 navedeni sklep Arizona Chemical in drugi proti Komisiji z dne 14. decembra 2005, točka 55 in naslednje).

94 Namreč, na morebitne nezakonitosti, ki jih vsebuje tak pripravljalni akt, se je treba sklicevati v podporo tožbi zoper dokončni akt, za katerega je to ena od pripravljalnih faz (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 12). Zato se zakonitost te „odločitve“ lahko izpodbija le posredno v okviru podpore tožbi zoper akte, s katerimi se je končal postopek (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 8. junija 2009 v zadevi Krcova proti Sodišču, T-498/07 P, še neobjavljena v ZOdl., točki 55 in 56), in sicer v tej zadevi zoper izpodbijana akta.

95 Zato je treba preučiti, ali izpodbijane razvrstitve v izpodbijanih aktih posamično zadevajo tožeči stranki v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

– Dopustnost predloga za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov

96 Izpodbijana akta, skupaj z izpodbijanimi razvrstitvami, sta splošna, ker se uporabljata za objektivno določene položaje in imata pravne učinke za kategorijo splošno in

abstraktno opredeljenih oseb, in sicer za vse fizične ali pravne osebe, ki proizvajajo in/ali tržijo zadevne snovi. Vendar dejstvo, da je akt po naravi in obsegu splošen, ker se uporablja za zadevne gospodarske subjekte v splošnem, ne izključuje možnosti, da nekatere med njimi zadeva posamično (sodba Sodišča z dne 23. aprila 2009 v zadevi Sahlstedt in drugi proti Komisiji, C-362/06 P, ZOdl., str. I-2903, točka 29; sklepa Splošnega sodišča z dne 10. septembra 2002 v zadevi Japan Tobacco in JT International proti Parlamentu in Svetu, T-223/01, Recueil, str. II-3259, točka 29, in z dne 30. aprila 2003 v zadevi Villiger Söhne proti Svetu, T-154/02, Recueil, str. II-1921, točka 40; glej v tem smislu tudi sodbo Sodišča z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorníu proti Svetu, C-309/89, Recueil, str. I-1853, točka 19).

97 Glede tega je treba opozoriti, da lahko oseba, ki ni naslovnik akta, trdi, da jo ta akt posamično zadeva v smislu člena 230, četrti odstavek, ES le, če nanjo vpliva zaradi nekaterih njenih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo torej individualizira podobno kot naslovnika tega akta (sodba Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223, in sklep Sodišča z dne 26. novembra 2009 v zadevi Região autónoma dos Açores proti Svetu, C-444/08 P, neobjavljen v ZOdl., točka 36).

98 Poleg tega, kadar odločba zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne takrat, ko je bil ta akt sprejet, in z merili, značilnimi za člane skupine, lahko te osebe ta akt posamično zadeva, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov (sodbi Sodišča z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji, C-182/03 in C-217/03, ZOdl., str. I-5479, točka 60, in z dne 13. marca 2008 v zadevi Komisija proti Infront WM, C-125/06 P, ZOdl., str. I-1451, točka 71, ter zgoraj v točki 96 navedena sodba Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točka 30).

99 Vendar možnost, da se bolj ali manj natančno opredeli število ali celo identiteta pravnih subjektov, za katere se ukrep uporablja, nikakor ne pomeni, da jih je treba obravnavati, kot da jih ta ukrep zadeva posamično, če se ta uporaba izvaja na podlagi pravno ali dejansko objektivne okoliščine, ki je določena v spornem aktu (zgoraj v točki 96 navedena sodba Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točka 31, in sklep Sodišča z dne 8. aprila 2008 v zadevi Saint-Gobain Glass Deutschland proti Komisiji, C-503/07 P, ZOdl., str. I-2217, točka 70).

100 Dopustnost predloga za razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov je treba preučiti z vidika teh načel.

101 Tožeči stranki v podporo trditvi, da ju izpodbijane razvrstitve posamično zadevajo, v bistvu navajata, prvič, da z dvema drugima družbama, ki tržita nikljeve karbonate, sestavljata omejen krog gospodarskih subjektov, ki so na podlagi skupnega dogovora v postopku ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93 skupaj predložili izjavo o odstopanju, katere vsebino je Komisija nezakonito uporabila za izpodbijane razvrstitve. Drugič, tožeči stranki imata posebna procesna jamstva na podlagi navedene uredbe, ki se *de facto* uporabljajo za postopek, ki se je končal s sprejetjem izpodbijane direktive. Tretjič, Komisija je kršila procesne pravice tožečih strank, zlasti njuno pravico do izjave, s tem, ko se ni posvetovala z njima, preden je izjavo o odstopanju uporabila za druge namene kot za tiste, za katere je bila sestavljena. Četrtič, Norilsk Nickel je posamično opredeljen kot zastopnik industrije nikljevih karbonatov v okviru pogajanj z DEPA in ECB o ocenjevanju tveganja, ki ga pomenijo te snovi, na podlagi Uredbe št. 793/93. Petič, izpodbijane razvrstitve posamično zadevajo tožeči stranki, ker sta intenzivno sodelovali v tem postopku ocenjevanja tveganja, ki se je neposredno končal s sprejetjem teh razvrstitev.

102 Prvič, treba je preučiti, ali sta tožeči stranki imeli izrecno zagotovljene procesne pravice v postopku – končanem s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev –, ki so ju lahko individualizirale kot naslovnika, saj je to vprašanje v središču njune utemeljitve.

103 Glede tega je treba najprej opozoriti, da dejstvo, da oseba sodeluje v postopku sprejetja akta Unije, to osebo lahko individualizira glede na zadevni akt samo, če so v zakonodaji Unije določena procesna jamstva za to osebo. Kadar torej določba zakonodaje Unije nalaga, da je treba, zato da se sprejme neka odločba, slediti postopku, v katerem fizična ali pravna oseba lahko zahteva morebitne pravice, med katerimi je pravica do izjave, posebni pravni položaj to osebo, ki ga uživa, lahko individualizira v smislu člena 230, četrti odstavek, ES (glej sklep Sodišča z dne 17. februarja 2009 v zadevi Galileo Lebensmittel proti Komisiji, C-483/07 P, ZOdl., str. I-959, točka 53 in navedena sodna praksa).

104 Nato je treba pojasniti, da je taka individualizacija vendarle priznana le, če so navedena procesna jamstva tista, ki so določena v veljavni zakonodaji (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točka 47; sklep Sodišča z dne 8. decembra 2006 v zadevi Polyelectrolyte Producers Group proti Komisiji in Svetu, C-368/05 P, neobjavljen v ZOdl., točka 58; zgoraj v točki 103 navedeni sklep Galileo Lebensmittel proti Komisiji, točki 46 in 54; sodbi Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2002 v zadevi Pfizer Animal Health proti Svetu, T-13/99, Recueil, str. II-3305, točka 101, in v zadevi Alpharma proti Svetu, T-70/99, Recueil, str. II-3495, točka 93). Iz sodne prakse torej izhaja, da dejavno sodelovanje tožeče stranke v postopku, zlasti kadar je ta namenjen sprejetju splošnih aktov, lahko to stranko individualizira le, če to sodelovanje temelji na takih procesnih jamstvih (glej v tem smislu sklep Splošnega sodišča z dne 30. januarja 2001 v zadevi La Conqueste proti Komisiji, T-215/00, Recueil, str. II-181, točki 42 in 43 ter navedena sodna praksa, in zgoraj v točki 83 navedeni sklep Arizona Chemical in drugi proti Komisiji z dne 14. decembra 2005, točka 73).

105 Vseeno je treba ugotoviti, da tožeči stranki priznavata, da nimata takih procesnih jamstev na podlagi Direktive 67/548 ali Uredbe št. 1272/2008, ki bi lahko utemeljevala dopustnost njune tožbe.

106 Glede izpodbijane direktive je dovolj opozoriti, da upoštevna procesna pravila, ki opredeljujejo postopek njenega sprejetja, zlasti točke od 4.1.2 do 4.1.5 Priloge VI k Direktivi 67/548, namreč ne določajo takih procesnih jamstev za gospodarske subjekte, na katere bi morda vplival izid postopka prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku (glej v tem smislu zgoraj v točki 83 navedeni sklep Arizona Chemical in drugi proti Komisiji z dne 14. decembra 2005, točke od 72 do 80 in navedena sodna praksa).

107 Enako velja za določbe Uredbe št. 1272/2008, zlasti za člena 53(1) in 54(3) te uredbe v povezavi s členom 5a, od (1) do (4), Sklepa 1999/468 (glej točke od 20 do 22 zgoraj), ki urejajo sprejetje izpodbijane uredbe. Te presoje ne izpodbija dejstvo, da člen 37, od (2) do (4), Uredbe št. 1272/2008 (glej točko 19 zgoraj) določa, da ima proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik snovi pravico, da agenciji ECHA predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev snovi in da potem ko morda predloži pripombe, dobi mnenje odbora za oceno tveganja agencije ECHA. Morebitna procesna jamstva, določena v členu 37 Uredbe št. 1272/2008, se namreč uporabljajo le, če predlog predloži nacionalni organ, proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik, kar se v tej zadevi ni zgodilo.

108 Ker se tožeči stranki sklicujeta na svoj procesni položaj na podlagi Uredbe št. 793/93, je treba ugotoviti, da ta uredba v členih od 6 do 10 kot posebne procesne pravice in

obveznosti (glej točke od 23 do 28 zgoraj) seveda določa dejavno sodelovanje zainteresiranih gospodarskih subjektov v postopku ocenjevanja tveganja, da se pripravijo prednostni seznam zadevnih snovi in morebitni predlogi strategij ali ukrepov, predvsem za omejitev ugotovljenih tveganj. Vendar je treba ugotoviti, da se določbe Uredbe št. 793/93 ne uporabljajo za postopek razvrstitve snovi kot nevarne snovi in da se je postopek ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, ki je ločen od postopka, končanega s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev, v skladu s členom 11(2) navedene uredbe končal z vpisom teh snovi v četrti seznam prednostnih snovi na podlagi Uredbe št. 2364/2000 (glej točko 32 zgoraj). To presojo potrjuje člen 11, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93, v skladu s katerim se lahko Komisija le na podlagi končane ocene tveganja in morebitne priporočene strategije, sprejete po postopku v odboru, določenem v členu 15 navedene uredbe, odloči, če je potrebno, za predlog ukrepov na ravni Skupnosti v okviru Direktive 76/769 ali v okviru drugih ustreznih obstoječih instrumentov Skupnosti (glej točko 26 zgoraj). Vendar je treba ugotoviti, da v teh določbah nikakor niso določeni pogoji, pod katerimi lahko izid ocene tveganja ali morebitno priporočilo strategije privede do predloga za razvrstitev zadevne snovi na podlagi Direktive 67/548, celo na podlagi Uredbe št. 1272/2008, kar dokazuje, da postopek ocenjevanja tveganja ni odvisen od postopka razvrstitve snovi kot nevarne snovi.

109 Zgoraj navedene določbe Uredbe št. 793/93 torej ne potrjujejo procesnih jamstev, ki se uporabljajo za razvrstitev snovi kot nevarne snovi na podlagi Direktive 67/548 ali Uredbe št. 1272/2008. Prav tako ne določajo povezave med postopkom ocenjevanja tveganja, ki ga pomeni neka snov, in postopkom, namenjenim za tako razvrstitev snovi kot nevarne snovi, iz katere bi bilo mogoče sklepati, da se uporabljajo procesna

jamstva, podeljena z Uredbo št. 793/93, čeprav *de facto* le v zadnjenavedenem postopku, kot trdita tožeči stranki.

110 Zato je treba zavrniti trditev, da lahko ta procesna jamstva in njihovo uveljavljanje v postopku ocenjevanja tveganja individualizirajo tožeči stranki glede na izpodbijane razvrstitve, saj te niso izid postopka ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, temveč so izid ločenih postopkov prilagoditve Direktive 67/548 in Uredbe št. 1272/2008 tehničnemu napredku, v katerih tožeči stranki nimata takih jamstev.

111 Poleg tega, ker ne obstaja procesno jamstvo, povezano z zadnjenavedenima postopkoma, ni mogoče sprejeti trditve, da sta tožeči stranki individualizirani, ker sta dejavno sodelovali v postopku ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati. Zavrniti je treba tudi trditev, da sta postopka prilagoditve tehničnemu napredku primerljiva z drugimi upravnimi postopki, kakršni so postopki na področju konkurence, državne pomoči ali dampinga, v okviru katerih je treba pri sprejemanju posamičnega ali splošnega akta zagotoviti in spoštovati nekatere pravice do obrambe, predvidene z izrecnimi določbami (glej v tem smislu zgoraj v točki 83 navedeni sklep Arizona Chemical in drugi proti Komisiji z dne 14. decembra 2005, točki 58 in 74 ter navedena sodna praksa), za kar pa ne gre v tej zadevi.

112 Drugič, tožeči stranki ne trdita, da je združenje Norilsk Nickel v postopkih, ki so se končali s sprejetjem izpodbijanih aktov, imelo vlogo zastopnika in glavnega pogajalca industrije niklja, podobno vlogi, ki jo je imelo v postopku ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93. Poleg tega iz premislekov, navedenih v točkah od 105 do 111 zgoraj, izhaja, da tak status v zadnjenavedenem postopku, če se domneva, da

je dokazan, ne obstaja nujno v postopkih prilagoditve Direktive 67/548 in Uredbe št. 1272/2008 tehničnemu napredku. Zato ni mogoče šteti, da je združenje Norilsk Nickel zaradi tega statusa individualizirano glede na izpodbijane razvrstitve, ne da bi bilo treba preučiti, ali je, kar zadeva njegovo sodelovanje le v postopku ocenjevanja tveganja, lahko izpolnjevalo merila za individualizacijo, priznana v zgoraj v točki 85 navedenih sodbah Kwekerij van der Kooy in drugi proti Komisiji (točke od 20 do 24) ter CIRFS in drugi proti Komisiji (točki 29 in 30).

113 Tretjič, tožeči stranki nista dokazali obstoja pravice do izjave, ki jo je Komisija domnevno kršila, ker se ni posvetovala z njima, preden je izjavo o odstopanju uporabila zunaj postopka ocenjevanja tveganja in/ali za druge namene (glej točko 84 zgoraj). Niti člen 9(1) in (3), niti člen 10(1), niti člen 11, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93 namreč ne določajo take pravice po predložitvi ali sprejetju zahteve proizvajalcev in uvoznikov, da se jih oprosti nekaterih ali vseh dodatnih preizkusov. Poleg tega tožeči stranki nista trdili, da izjava o odstopanju vsebuje zaupne elemente v smislu člena 16(1) navedene uredbe, ki bi jih Komisija morala varovati. Glede tega je treba opozoriti še, da načeloma velja, da niti postopek priprave splošnih aktov niti splošni akti sami, kot splošni ukrepi, ne zahtevajo na podlagi splošnih načel prava Skupnosti, kot je pravica do izjave, sodelovanja oseb, ki jih ti akti zadevajo, saj interese teh oseb zastopajo politični organi, katerih naloga je sprejemanje teh aktov (zgoraj v točki 83 navedeni sklep Arizona Chemical in drugi proti Komisiji z dne 14. decembra 2005, točka 73 in navedena sodna praksa). V vsakem primeru celo ob predpostavki, da se je Komisija v postopku, ki se je končal s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev, oprla na izjavo o odstopanju v pomenu, ki ga navajata tožeči stranki, iz zgoraj v točkah 103 in 104 navedene sodne prakse izhaja, da se ob upoštevanju neodvisnosti postopka razvrstitve nevarnih snovi od postopka ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nekatere snovi, in zaradi neobstoja procesne pravice, izrecno zagotovljene v predpisih, ki se uporabljajo v tej zadevi, tožeči stranki v podporo svojemu procesnemu upravičenju

zoper izpodbijane razvrstitve ne moreta sklicevati na procesno jamstvo, povezano samo s postopkom ocenjevanja tveganja.

114 Četrtič, treba je preučiti, ali lahko dogovor tožečih strank ter družb PCF in Königswarter o izjavi o odstopanju ter obstoj te izjave in to, da jo Komisija uporablja, individualizirajo ti stranki kot gospodarska subjekta, ki sestavljata omejen krog v smislu sodne prakse, navedene v točki 98 zgoraj.

115 Glede tega je treba najprej opozoriti, da tožeči stranki nista trdili, da sta edina gospodarska subjekta, ki proizvajata in tržita nikljeve karbonate, na katere so vplivale izpodbijane razvrstitve.

116 Nato, seveda ni sporno, da so bili, po eni strani, tožeči stranki in dva druga gospodarska subjekta, ki so podpisali izjavo o odstopanju, edini, ki so dejavno sodelovali v postopku ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati, in da je, po drugi strani, DEPA uporabila to izjavo v podporo poznejšemu predlogu za razvrstitev nikljevih karbonatov kot nevarnih snovi na podlagi Direktive 67/548. Poleg tega so bili ti štirje gospodarski subjekti v nasprotju z drugimi potencialno prizadetimi gospodarskimi subjekti v sektorju niklja jasno prepoznavni oziroma so jih celo prepoznali organi, pristojni za preučitev in obravnavo tega predloga razvrstitve ter sprejetje dokončne odločitve o tem.

117 Vendar je treba sklepati, da ti elementi ne zadostujejo za individualizacijo tožečih strank glede na izpodbijane razvrstitve.

118 Treba je ugotoviti, da dejstvo, da so skupaj predložili izjavo o odstopanju, ne ustvarja pridobljene ali subjektivne pravice za te gospodarske subjekte, saj je ta izjava le njihova zahteva, izražena na podlagi člena 9(3) Uredbe št. 793/93, naj se jih oprosti nekaterih dodatnih preizkusov za ocenitev tveganja zadevne snovi. Tako ta okoliščina ni značilnost teh gospodarskih subjektov, ki jo je mogoče primerjati s statusom imetnika prej obstoječe izključne pravice televizijskega prenosa športnega dogodka velikega družbenega pomena, kot se obravnava v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj v točki 98 navedena sodba Komisija proti Infront WM (točke od 73 do 77), s statusom imetnika pogodbe, sklenjene pred sprejetjem izpodbijanega ukrepa, kot se obravnava v zadevi, v kateri je bila izrečena sodba Sodišča z dne 17. januarja 1985 v zadevi Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji (11/82, Recueil, str. 207, točka 31), ali s statusom upravičenca do posebnega davčnega statusa na podlagi državne potrditve, odobrene na podlagi sheme pomoči, kot se obravnava v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj v točki 98 navedena sodba Belgija in Forum 187 proti Komisiji (točke od 59 do 63).

119 Poleg tega je bilo v sodni praksi le izjemoma priznano, da lahko taki posebni statusi individualizirajo, ker je bil cilj izpodbijanih ukrepov prav škoditi obsegu in izvajanju teh prej obstoječih pravic, katerih obstoj je pristojna institucija predhodno poznala in katerih imetniki so bili torej popolnoma prepoznavni (glej v tem smislu zgoraj v točki 118 navedeno sodbo Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji, točka 31; zgoraj v točki 98 navedeni sodbi Belgija in Forum 187 proti Komisiji, točka 63, in Komisija proti Infront WM, točki 72 in 76; zgoraj v točki 103 navedeni sklep Galileo Lebensmittel proti Komisiji, točka 46, in sklep Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2004 v zadevi SNF proti Komisiji, T-213/02, ZOdl., str. II-3047, točke od 68 do 70).

120 Vendar se v tej zadevi tožeči stranki ne moreta sklicevati na prej obstoječe pravice, na katere bi lahko vplivale izpodbijane razvrstitve, in zato trditi, da ju te posebej zadevajo v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti, ki jih te razvrstitve potencialno zadevajo, saj izjava o odstopanju ni enakovredna taki pravici. Možnost, da se ob sprejetju izpodbijanih aktov zaradi izjave o odstopanju opredelita število in istovetnost nekaterih gospodarskih subjektov, za katere ta akta veljata, takó ne pomeni, da

je treba zanje šteti, da jih ta akta posamično zadevata, ker se uporabljata na podlagi objektivnega pravnega ali dejanskega položaja, opredeljenega v navedenih aktih (glej točko 99 zgoraj), in sicer na podlagi njihovega statusa proizvajalca ali distributerja nikljevih karbonatov. Zato izpodbijana akta celo ob upoštevanju te izjave zadevata tožeči stranki enako kot druge gospodarske subjekte, ki so dejansko ali potencialno v enakem položaju, in sicer proizvajajo in/ali tržijo nikljeve karbonate.

121 Iz tega sledi, da tožeči stranki nepravilno trdita, da se izpodbijane razvrstitve nanašajo nanju posamično.

122 Zato je treba predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov zavreči kot nedopusten.

123 Glede na vse zgornje premisleke in ne da bi se bilo treba izreči o predlogu za ustavitev postopka o tožbi v delu, v katerem se nanaša na delno razglasitev ničnosti izpodbijane direktive, je treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

124 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

125 V skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Kraljevina Danska zato nosi svoje stroške.

126 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu naloži, naj nosi svoje stroške. V tej zadevi združenje Nickel Institute, ki je intervenirala v podporo predlogom tožečih strank, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (veliki senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Norilsk Nickel Harjavalta Oy in Umicore SA/NV nosita svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

3. Kraljevina Danska in Nickel Institute nosita svoje stroške.

V Luxembourgu, 7. septembra 2010.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
M. Jaeger

Stvarno kazalo

Pravni okvir ..... II - 3965

Določbe pogodb ES in PEU ..... II - 3965

Direktiva 67/548 ..... II - 3966

Postopek prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku ..... II - 3969

Delna razveljavitev, sprememba in nadomestitev Direktive 67/548 z Uredbo št. 1272/2008 ..... II - 3970

Uredbi (EGS) št. 793/93 in (ES) št. 1907/2006 ..... II - 3975

Dejansko stanje ..... II - 3978

Tožeči stranki in zadevne snovi ..... II - 3978

Postopek ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo nikljevi karbonati ..... II - 3978

Postopek, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev ..... II - 3980

Postopek in predlogi strank ..... II - 3987

Pravo ..... II - 3991

Uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU ..... II - 3991

Trditve strank ..... II - 3991

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 3992

Dopustnost te tožbe ..... II - 3995

Trditve strank ..... II - 3995

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 4001

– Dopustnost predloga za razglasitev ničnosti domnevne „odločitve“ Komisije, da izpodbijane razvrstitve opre na izjavo o odstopanju ..... II - 4001

– Dopustnost predloga za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov ... II - 4002

Stroški ..... II - 4012